

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg kan tiltræde de to Ændringsforslag, der er stillede af et Flertal i Udvalget. Det ene er jo rent redaktionelt; det andet kan jeg ikke rigtig se Nødvendigheden af, men det kan i alt Fald ikke gøre nogen Skade. Det er min Opfattelse, at Lovforslaget i Forvejen indeholder det, som tilsigtes med dette Ændringsforslag. Jeg takker i øvrigt Udvalgets Flertal, fordi det er blevet staaende ved Lovforslaget i dets Almindelighed og kun har stillet disse to mindre væsentlige Ændringsforslag. Det er nemlig min Opfattelse, saaledes som det ogsaa udtaltes af den ærede Ordfører (Mads Larsen), at skal Sagen gennemføres, kan det ikke ret vel ske, medmindre man bliver staaende paa det Grundlag, som Lovforslaget er bygget paa.

Angaaende Udvalgsflertallets Henstilling om at forberede en Afløsning af Afgifter, der nogenlunde svarer til de her omhandlede, skal jeg udtale, at de Oplysninger, som dertil kræves, skal jeg drage Omsorg for bliver indhentet.

Dersom der kan være nogen som helst Misforstaaelse i Retning af, at de Afgifter, som omhandles i Loven af 5. Maj 1913 om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder, skulde kunne komme ind under den Lov, der her stilles Forslag om, skal jeg udtale, at dette naturligvis ikke er Meningen. Men skulde der, som sagt, kunne være nogen Misforstaaelse i saa Henseende, maa jeg forbeholde mig at stille Ændringsforslag, enten ved tredje Behandling, eller naar Lovforslaget kommer op i det andet høje Ting.

De Udtalelser, som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) fremsatte, skal jeg ikke komme ind paa; vi havde jo en Diskussion om dette Spørgsmaal ved første Behandling. Naar det ærede Medlem imidlertid indrømmede, at det drejer sig om en 1ste Prioritet i Landejendomme, som under de forhaandenværende Forhold er omsat i en Kornafgift, kan der dog ikke være noget særlig galt i, at den omdannes til en ren Pengeafgift, under Forudsætning af, at der ydes fuld Erstatning. Naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at han var bange for Konsekvenserne, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, thi det staar jo altid i Rigsdagens Magt at drage de Konsekvenser, som den mener er de rette.

Jeg kan altsaa tiltræde de stillede Ændringsforslag og udtaler som sagt min

Paaskønnelse af, at Udvalget er blevet staaende paa Lovforslagets Grund. Der er da efter min Mening Haab om, at vi kan faa Lovforslaget gennemført. Det, det her drejer sig om, er ogsaa det væsentlige. De andre Afgifter, som Ordføreren (Mads Larsen) var inde paa, er det mindre væsentlige, og de maa vente paa, at man faar Forholdet nærmere undersøgt; thi der er alligevel Forskel mellem dem og de her omhandlede Afgifter.

Wenzel Neergaard: Naar den højtærede Minister gik ind paa den af mig forfægtede Tankegang, at en Arvefæsteafgift i Virkeligheden er en 1ste Prioritet, og dernæst hævdede, at naar en saadan omdannedes til en ren Pengeafgift ifølge dette Lovforslags Regler, var der dermed givet fuld Erstatning, vil jeg overfor den højtærede Minister erklære, at det er jeg aldeles ikke enig med Ministeren i. Hvis der oprindelig svarede en ren Pengeafgift, vil jeg indrømme, at den Maade, hvorpaa Afgiften foreslaas kapitaliseret, nemlig ved at tage Afgiftens Beløb 25 Gange, i Virkeligheden vilde give fuld Erstatning — hvorvidt 1½ Gang Rekognitionen vilde gøre det, er et andet Spørgsmaal; men det er ikke paa dette Punkt, at den højtærede Ministers Anskuelser og mine er væsentlig forskellige. Jeg mener imidlertid og har ogsaa i min Mindretalsbetænkning udtalt, at Arvefæsteafgifterne kan ikke i al Almindelighed betragtes som almindelige Pengeafgifter, idet de er fastsatte i Korn, og Hensigten med at fastsætte en Afgift i Korn er fra Sælgerens Side at ville dele Konjunktursvingningerne med den, til hvem han har solgt Ejendommen, dele med ham de daarlige Aar, hvis saadanne kommer, og dele med ham de gode Aar, hvis saadanne kommer. Ud fra denne Betragtning og navnlig under Hensyn til Forholdene, som de ligger i Øjeblikket og har ligget gennem en lang Aarrække, idet det nemlig er et Faktum, at Pengene er sunket i Værdi og Kornet steget i Værdi, giver den Afløsningsmaade, som her er foreslaaet, absolut ikke fuldt Vederlag for denne Prioritet, hvis Renter altsaa ikke svares paa almindelig Maade efter en bestemt Rentefod; men svares i en Kornafgift, idet Ejeren af den bortsolgte Ejendom har forudsat, at der kunde finde en saadan Forandring i Værdierne Sted, som faktisk har fundet Sted. Jeg kan derfor slet ikke gaa ind paa, at den Maade,